

Дігтяр Н. М., к.п.н., старший викладач, Навчально-науковий інститут культури і мистецтв ДЗ «Луганський національний університет культури і мистецтв імені Тараса Шевченка» (м. Полтава)

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ЖИВОПИСУ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ПЕРУКАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА ТА ДЕКОРАТИВНОЇ КОСМЕТИКИ

Зміст освіти майбутніх фахівців перукарського мистецтва та декоративної косметики має бути відповідним європейським орієнтирам розвитку професійної освіти з максимальним збереженням національних традицій.

Досліджуючи особливості викладання дисципліни «Живопис» для студентів спеціальності «Перукарське мистецтво та декоративна косметика» у вищих навчальних закладах, а також останні публікації у цій галузі, варто визначити особливу значимість вивчення студентами живописної грамоти.

Фахівці з перукарського мистецтва та декоративної косметики – спеціалісти, що за допомогою своєї професійної майстерності змінюють зовнішність людини, допомагають їй стати привабливішою, знайти свій стиль. Створені ними образи є витворами мистецтва, а тому потребують відповідної художньої підготовки, навчання.

У системі фахової підготовки майбутніх фахівців перукарського мистецтва та, особливо, такого компоненту як декоративна косметика, основне місце належить дисциплінам образотворчого циклу, зокрема, живопису.

Джерельна база (О. Віщенко, А. Константинов, О. Костюк, І. Оболенська, О. Одинець, Ф. Орлов, Л. Парамоненко, Л. Сургай, С. Шевелюк) вказує на стійкий інтерес теоретиків та практиків до проблеми професійної підготовки фахівців перукарського мистецтва та декоративної косметики.

Проте недостатньо дослідженою є проблема викладання живопису майбутнім фахівцям перукарського мистецтва та декоративної косметики, що негативно впливає на якість підготовки студентів.

Вивченню дисципліни «Живопис» передують засвоєння студентами навичок рисунку, композиції та кольорознавства у системі образотворчих дисциплін.

Оволодіння професійними знаннями та навичками з живопису, виховує у студентів відчуття гармонії, культури кольорів, художнє бачення оточуючого світу, людини в ньому; розвиває творче мислення, здатне виражати почуття та настрої через створення образу.

Основною формою оволодіння живописом майбутніми фахівцями перукарського мистецтва та декоративної косметики є написання етюдів з натури та учбових натюрмортів, що допоможе студентам будувати кольорові, тональні, пластичні, просторові і світлотіньові співвідношення при створенні макіяжу (вечірнього, денного, ділового, святкового) та нанесенні гриму (побутового, театрального) [1].

Особливу увагу варто приділяти стилізації реалістичного зображення – створення декоративних, абстрактних композицій. Саме це сприятиме розвитку уяви, фантазії, узагальнення задля утворення нових образів.

При нанесенні макіяжу майбутньому фахівцеві декоративної косметики потрібно мати навички роботи з кольором, як одним з основних виражальних засобів у формуванні образу. Добре знаючи особливості поєднання кольорів (принцип контрастного зіткнення кольорів, які лежать напроти один одного на кольоровому спектрі; принцип кольорової гармонії – м'яке зближення кольорів, які лежать близько один до одного у кольоровому спектрі; змішаний принцип поєднання кольорів), можна творити професійні образи, цікаві трансформації [2].

Майстер декоративної косметики, як і художник при написанні картин, повинен користуватися техніками та прийомами живопису при нанесенні макіяжу (колір тіней, губної помади, тонального крему тощо), що унеможливить просте «розфарбовування» обличчя.

Отже, вивчення живопису, знання його законів особливо важливе для професійного становлення майбутніх фахівців перукарського мистецтва та декоративної косметики.

Особливо важливо, коли, завдяки професійному володінні живописною майстерністю, твори мистецтва викликають у людини захват віртуозністю створення образів, пробуджують естетичні переживання.

Список використаних джерел

1. Волков Н. Цвет в живописи / Н. Н. Волков. – М. : Искусство, 1984. – 320 с.
2. Киплик Д. Техники живописи / Д. И. Киплик. – М. : Сварог и К., 1996. – 536 с.

Кайдановська О. О., д.п.н., доцент,
Національний університет
«Львівська політехніка» (м. Львів)

РОЗВИТОК НАВЧАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

Реалізація завдань підвищення ефективності вищої мистецької освіти актуалізує проблему моделювання новітнього навчального середовища, яке б сприяло соціалізації студентів, стимулювало формування особистісних та професійних компетенцій. Специфіка мистецького навчання вимагає значного різноманіття просторової організації – динамічної єдності навчальних, комунікаційних і рекреаційних зон, майстерень, створення універсальних мультифункційних просторів, мультимедійних аудиторій тощо.

В Україні діє багатоступенева й безперервна система підготовки мистецьких кадрів, що включає початкові спеціалізовані мистецькі навчальні заклади (школи естетичного виховання) – позашкільна освіта; середні спеціалізовані мистецькі школи (школи-інтернати) – загальна середня освіта та професійна підготовка; вищі навчальні заклади; студії з підготовки ка-